Pregaria.cat

Entrada

Una relació interpersonal

Per pregaria.cat el dv., 15/11/2002 - 09:00

La pregària es fa de moltes formes, tantes com persones. Al cap i a la fi és una relació interpersonal. Per una banda estàs tu, per l'altra Ell, invisible, present, i acompanyant.

Si pots dedicar-hi un temps concret aviat ho trobaràs un espai d'intimitat molt profitós i sobre tot capaç d'omplir els millors afectes del teu cor. Serà com " respirar" a fons, fent parada breu a la pujada del camí; o com en una font quan es deixa corre l'aigua fresca per la cara suada.

Si no pots dedicar-hi un temps, al menys de moment, Ell també vol connectar amb tu, i accepta la teva realitat. No et pensis que sempre et critica. Et vol, i això ja se sap com va.

Mes endavant hi haurà un " suport" per els que hi dediqueu un temps concret i possiblement diari. Ara, però, és més aviat per els molt atrafegats, tots els que viuen un temps que es podria definir com " a tope".

La teva pregària és ràpida, quasi instantània, com qui mira una persona anant en el metro i constata que també és mirada. Podria tenir un procés com aquest:

. Pensament breu de que Déu és dintre teu, en el fons de tu.

. Salutació amb paraules o sense dir res.

. Moment de comunió. Quelcom en comú.

. Comiat.

Segurament el més difícil d'explicar és això del "moment de comunió". Però és ben possible que ho hagis sentit algun cop. Pot ser com una petició, com un soc aquí, com un silenci especial, una emoció, un record, una breu frase.....